

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 30/2024
27.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Весна Мрдаљ, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, одељење у Крагујевцу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву Основног суда у Крагујевцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у седници већа одржаној 27.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Аранђеловцу за поступање у предмету Основног суда у Крагујевцу П 604/24.

Образложење

Тужилца је Основном суду у Крагујевцу 31.01.2024. године поднела тужбу ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, у којој је као тужена означена Република Србија, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу.

Основни суд у Крагујевцу је, уз пропратни акт П 604/24 од 05.02.2024. године, предложио да Врховни суд одреди други стварно надлежан суд за поступање по поднетој тужби, наводећи да из реферата тужбе произлази да се подноси због незаконитог и неправилног рада Основног суда у Крагујевцу. Захтев за делегацију надлежности суд је засновао на одредби чл.62.став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 62. став 1. и 7. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) прописано је да највиши суд одређене врсте може на захтев суда да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежани суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. О захтеву надлежног суда првог степена из става првог овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Одлучујући о захтеву Основног суда у Крагујевцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници, Врховни суд је утврдио да је захтев основан.

Како је у конкретном случају утврђено да је тужиоцу у поступку који се водио пред Основним судом у Крагујевцу повређено право на суђење у разумном року, та чињеница, по оцени Врховног суда, ради остваривања права странака на правично суђење сходно члану 32.Устава Републике Србије, представља оправдан разлог да сходно чл. 62.ст.1. ЗПП у овом предмету поступа други стварно надлежан суд, уместо Основног суда у Крагујевцу- Основни суд у Аранђеловцу.

Из изнетих разлога, на основу члана 62. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**